

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยเขตพระนคร
กรุงเทพมหานคร

FACTORS AFFECTING ON ECONOMY OF THE
FOURTH LEVEL, SECONDARY GRADES 4-6
STUDENTS AT SUANKULARB WITTAYALAI
SCHOOL IN PHRANAKORN DISTRICT, BANGKOK.

* เอรিসา มโนธรรม¹

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ²
รองศาสตราจารย์เวธณี กรีทอง²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร โดยมีปัจจัยที่ศึกษาประกอบไปด้วย ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้น นุคลิกภาพ และความมีวินัย ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สภาพครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และการเปลี่ยนแปลงผู้ปกครองในการประหยัด ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงครูในการประหยัด และการเปลี่ยนแปลงเพื่อนในการประหยัด และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงสื่อในการประหยัด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 ประกอบด้วยนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 100 คน นักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 100 คน และนักเรียนชาย

¹ นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² อาจารย์ประจำภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 106 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 306 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร มีดังนี้ 1.1) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 6 (X_3) และ บุคลิกภาพ (X_8) 1.2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ ความมีวินัย (X_9), การเลียนแบบผู้ปกครองในการประหยัด (X_{10}), การเลียนแบบครูในการประหยัด (X_{11}), การเลียนแบบเพื่อนในการประหยัด (X_{12}) และการเลียนแบบสื่อในการประหยัด (X_{13})

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการใช้เงินอย่างประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 4 (X_1)

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร มี 5 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 5 (X_2), สภาพครอบครัว: บิดามารดาอยู่ร่วมกัน (X_4), สภาพครอบครัว: บิดาหรือมารดาหย่าร้างกัน (X_5), สภาพครอบครัว: บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม (X_6) และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7)

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร

กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ การเลียนแบบสื่อในการประหยัด (X_{13}), ความมีวินัย (X_9), การเลียนแบบเพื่อนในการประหยัด (X_{12}), ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7) และการเลียนแบบผู้ปกครองในการประหยัด (X_{11}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 5 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 26.50

5. สมการพยากรณ์การประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร มีดังนี้ 5.1) สมการพยากรณ์การประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

$$\hat{Y} = 1.351 + .165X_{13} + .165X_9 + .115X_{12} + .095X_7 + .082X_{11}$$

5.2) สมการพยากรณ์การประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .237X_{13} + .223X_9 + .133X_{12} + .117X_7 + .113X_{11}$$

Abstract

The purposes of this research were to study the factors affecting on economy of the fourth level, secondary grades 4-6 students at Suankularb Wittayalai School in Phranakorn District, Bangkok. The factors were divided into 4 dimensions, first of them were personal factors: class level, personality and discipline, second of them were family factors: guardians' marital status, guardians' economic level, and modeling of economy upon guardians', third of them were learning environmental factors: modeling of economy upon teachers and modeling of economy upon peer groups and fourth of them was social environmental factor: modeling of economy upon mass media.

The 306 samples were the secondary grades 4-6 students at Suankularb Wittayalai School in Phranakorn District, Bangkok in academic year 2006.

The instrument was a questionnaires of factors affecting on economy of the fourth level, secondary grades 4-6 students at Suankularb Wittayalai School in Phranakorn District, Bangkok. The data was analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly positive correlation among economy of the fourth level, secondary grades 4-6 students at Suankularb Wittayalai School in Phranakorn District, Bangkok as follow : 1.1) There were significantly positive correlation among economy of the fourth level, secondary grades 4-6 students at Suankularb Wittayalai School in Phranakorn District , Bangkok and 2 factors : class level : matthayom sukka VI (X_3) and personality (X_8) at .05 level. 1.2) There were significantly positive correlation among economy of the fourth level, secondary grades 4-6 students at Suankularb Wittayalai School in Phranakorn District, Bangkok and 5 factors : discipline(X_9), modeling of economy upon guardian(X_{10}), modeling of economy upon teachers(X_{11}), modeling of economy upon peer groups(X_{12}) and modeling of economy upon mass media(X_{13}) at .01 level.

2. There were significantly negative correlation between economy of the fourth level, secondary grades 4-6 students at Suankularb Wittayalai School in Phranakorn District , Bangkok and 1 factor : class level : matthayom sukka IV (X_1) at .01 level .

3. There were no significantly correlation among economy of the fourth level, secondary grades 4-6 students at Suankularb Wittayalai School in Phranakorn District , Bangkok and 5 factors: class level : matthayom sukka V (X_2), guardians' marital status : couple (X_4), guardians' marital status : divorce

(X_5), guardians' marital status : parents pass away (X_6), and guardians' economic level (X_7).

4. There were 5 factors significantly affecting on economy of the fourth level, secondary grades 4-6 students at Suankularb Wittayalai School in Phranakorn District , Bangkok ranking from the most affecter to the least affecter were modeling of economy upon mass media(X_{13}), discipline(X_9), modeling of economy upon peer groups(X_{12}), guardians' economic level(X_7) and modeling of economy upon guardians' (X_{11}) at .01 level. These 5 factors could predicted economy of the fourth level, secondary grades 4-6 students at Suankularb Wittayalai School in Phranakorn District, Bangkok about percentage of 26.50.

5. The predicted equation of factors affecting on economy of the fourth level, secondary grades 4-6 students at Suankularb Wittayalai School in Phranakorn District , Bangkok at .01 level were as follows :

5.4 In terms of raw scores were :

$$\hat{Y} = 1.351 + .165X_{13} + .165X_9 + .115X_{12} + .095X_7 + .082 X_{11}$$

5.2 In terms of standard scores were :

$$Z = .237 X_{13} + .223 X_9 + .133 X_{12} + .117 X_7 + .113 X_{11}$$

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

ในสภาวะการณ์ปัจจุบัน การพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมมีการแข่งขันกันสูงมากขึ้น ท่ามกลางภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ข้าวของเครื่องใช้พากันปรับราคาสูงขึ้น หนทางแก้ไขเพื่อช่วยให้เราใช้ชีวิตอยู่อย่างมีความสุข ผ่านพ้นวิกฤติการณ์เหล่านี้ไปได้ ก็เห็นจะเป็นการกินอยู่อย่างประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่ฟุ้งเฟ้อ สมดังพระปณิธานแห่งองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงสอนสั่งลูกหลานไทยเสมอให้รู้ซึ่งถึงความหมายของคำว่า "พอเพียง" (เดลินิวส์. 2544 : 5)

เยาวชนไทยให้ความสำคัญกับวัตถุ สิ่งตอบแทนทางวัตถุ ความสะดวกสบายหรูหรา โดยปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้วัยรุ่นและสังคมมีค่านิยมด้านวัตถุมาจากการที่สื่อมวลชนได้

เผยแพร่งาน และข่าวสารที่สะท้อนให้เห็นเกี่ยวกับค่านิยมในเรื่องความหุนหันพุ่มเฟือย มากกว่าการส่งเสริมพฤติกรรมความประหยัด และการอดออม นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาเป็นช่วงที่อยู่ในวัยรุ่น (12-18 ปี) มีความต้องการที่จะทำอะไรทุกอย่างเหมือนเพื่อนร่วมวัย ตั้งแต่การแต่งตัว ความประพฤติ การใช้ภาษา รวมทั้งความเชื่อและค่านิยม การคบเพื่อนวัยนี้จึงมีความสำคัญมาก (สุรางค์ ใคว์ตระกูล. 2541 : 90) นักเรียนเรียนรู้ผ่านการเลียนแบบ โดยเฉพาะกับคนใกล้ชิดอย่างพ่อแม่ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของลูกมากที่สุด รองลงมาคือเป็นสื่อ และผู้คนในสังคมแวดล้อม ซึ่งอย่างหลังนี้เป็นปัจจัยภายนอกที่ตามไปควบคุมยาก ดังนั้น คุณพ่อคุณแม่และผู้ใหญ่ในบ้านต้องทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีก่อน (life&family. 2547 : Online) โรงเรียนเป็นแหล่งที่สองรองจากบ้านที่มีส่วนในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม สื่อมวลชน และสถาบันทางการเมืองก็เป็นอีกส่วนหนึ่งด้วยเช่นกัน นักเรียนที่มีค่านิยมฟุ้งเฟ้อ ไม่ประหยัดอดออม จะเป็นในช่วงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพราะเป็นวัยที่พ่อแม่เริ่มให้อิสระ อีกทั้งเป็นช่วงที่เพื่อน และสื่อมวลชนมีอิทธิพลอย่างมากต่อวัยรุ่น และยังเป็นช่วงที่วัยรุ่นเริ่มตัดสินใจเลือก และยอมรับค่านิยมที่เหมาะสมแก่ตนเอง (วัชรวิฑูรธรรม. 2525 : 2 - 3) ดังนั้น วัยรุ่นควรพัฒนาคุณลักษณะสำคัญได้แก่ พฤติกรรมประหยัด เพื่อให้มีพฤติกรรมค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมกับการดำเนินชีวิต รวมทั้งตระหนักถึงความจำเป็นและวัตถุประสงค์ที่แท้จริงในการบริโภค เพื่อให้เกิดผลที่ดีต่อตนเอง ครอบครัว รวมทั้งลดปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของชาติได้ (ภัทราพันธ์ หุ่นรักวิทย์. 2545 : 2)

จากประเด็นต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม กับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมที่ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

วิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าคือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2549 จำนวน 1,841 คน โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างจำนวน 306 คน ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยสถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความสัมพันธ์ด้วยวิธีการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และค้นหาตัวพยากรณ์การประหยัดของนักเรียนระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม มีความสัมพันธ์กับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขต

พระนคร กรุงเทพมหานคร มีดังนี้ 1.1) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 6 (X_3) และ บุคลิกภาพ (X_9) 1.2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ ความมีวินัย (X_9), การเลียนแบบผู้ปกครองในการประหยัด (X_{10}), การเลียนแบบครูในการประหยัด (X_{11}), การเลียนแบบเพื่อนในการประหยัด (X_{12}) และการเลียนแบบสื่อในการประหยัด (X_{13})

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 4 (X_1)

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร มี 5 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 5 (X_2), สภาพครอบครัว : บิดามารดาอยู่ร่วมกัน (X_4), สภาพครอบครัว : บิดาหรือมารดาหย่าร้างกัน (X_5), สภาพครอบครัว : บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม (X_6) และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7)

4. ปัจจัยที่ส่งต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ การเลียนแบบสื่อในการประหยัด (X_{13}), ความมีวินัย (X_9), การเลียนแบบเพื่อนในการประหยัด (X_{12}), ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7) และการเลียนแบบผู้ปกครองในการประหยัด (X_{11}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 5 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 26.50

5. สมการพยากรณ์การประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

มีดังนี้ 5.1) สมการพยากรณ์การประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 1.351 + .165 X_{13} + .165 X_9 + .115 X_{12} + .095 X_7 + .082 X_{11}$$

5.2) สมการพยากรณ์การประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .237 X_{13} + .223 X_9 + .133 X_{12} + .117 X_7 + .113 X_{11}$$

อภิปรายผล

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร มีดังนี้ 1.1) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 6 (X_3) และ บุคลิกภาพ (X_9) ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้ 1.1.1) ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 6 (X_3) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่เรียนอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนเรียนอยู่ในระดับชั้นสุดท้ายของการเรียนขั้นพื้นฐาน และต้องเตรียมตัวที่จะสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ต้องใช้จ่ายเงินมากทั้งการเตรียมตัวสอบและการเก็บเงินออมไว้ใช้ในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่ต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากขึ้นกว่าเดิม จึงทำให้นักเรียนมีการประหยัดมาก 1.1.2) บุคลิกภาพ (X_9) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว มีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ได้แก่ นักเรียนที่ชอบเข้าสังคม ชอบงานสังสรรค์รื่นเริง มีเพื่อนมาก ช่างพูดช่างคุย ไม่ชอบการเรียน หรือการทำงานตามลำพัง

ชอบความสนุกสนาน มองโลกในแง่ดี จึงมองเห็นว่าการประหยัดเป็นสิ่งที่ดี รู้จักเก็บออมเงินไว้เพื่อจะได้เข้าสังคม และเป็นที่ยอมรับของเพื่อน

1.2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ ความมีวินัย (X_9), การเลียนแบบผู้ปกครองในการประหยัด(X_{10}), การเลียนแบบครูในการประหยัด (X_{11}), การเลียนแบบเพื่อนในการประหยัด (X_{12}) และการเลียนแบบสื่อในการประหยัด(X_{13}) ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้ 1.2.1) ความมีวินัย (X_9) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีวินัยมากมีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนสามารถที่จะประพฤติปฏิบัติและควบคุมตนเองตามข้อบังคับ ระเบียบแบบแผน รวมทั้งในด้านของการประหยัด การใช้เงินให้อยู่ในความพอดี เพื่อความสุขในชีวิตของตน และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม ดังที่ วสัน ปูนผล (2542:10) กล่าวว่า ความมีวินัยเป็นความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวัง ซึ่งจะต้องเป็นไปตามกฎระเบียบของสังคม เกิดจากความรู้สึกมองเห็นคุณค่าในการปฏิบัติ มิได้เกิดจากข้อบังคับจากภายนอกเท่านั้น แม้จะมีอุปสรรคก็ยังไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น ซึ่งสอดคล้องกับ สุขใจ น้ำมุด (Online) กล่าวว่า การกำหนดเป้าหมายการเงินจะฝึกวินัยให้เด็กมีการใช้เงินอย่างเป็นระบบ และเมื่อเวลาผ่านไปเราจะสามารถสร้างทรัพย์สินบางอย่างขึ้นมาได้ หากการใช้เงินเป็นไปอย่างไม่มีเป้าหมาย เช่น ใช้เงินสะเปะสะปะไร้จุดหมายแล้ว เมื่อเวลาผ่านไปเราจะรู้สึกเสียดายว่าเงินตั้งมากมายที่จ่ายไปนั้นไม่ได้เกิดผล เกิดประโยชน์อะไรเป็นขึ้นเป็นอันเลย 1.2.2) การเลียนแบบผู้ปกครองในการประหยัด(X_{10}) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนมีการเลียนแบบผู้ปกครองในการประหยัดมาก มีการประหยัดมาก

ทั้งนี้เพราะ นักเรียนสามารถประพฤติปฏิบัติตามอย่างผู้ปกครองในเรื่องของการใช้เงินอย่างรู้คุณค่าของเงิน การรู้จักใช้เงินได้อย่างเหมาะสมกับเงินที่ตนเองได้รับ เพื่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุดทั้งต่อตนเอง และครอบครัว ได้แก่ ผู้ปกครองซื้อของที่มีประโยชน์ ไม่ใช่ซื้อของตามผู้อื่น หรือตามอย่างในสื่อโฆษณา และรู้จักจัดสรรเงินส่วนหนึ่งในการอดออม ดังนั้นการที่ผู้ปกครองเป็นแบบอย่างที่ดีงามและสำคัญในการปลูกฝังค่านิยมด้านการประหยัดที่ดี การใช้จ่ายอย่างรู้คุณค่าของเงิน และการประหยัดอดออม จึงทำให้นักเรียนมีการประหยัดมาก ดังที่ วิกินิกันต์ (2547 : Online) กล่าวว่า พ่อแม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของลูกมากที่สุด คุณพ่อคุณแม่และผู้ใหญ่ในบ้านต้องทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีก่อน การประหยัดเป็นเรื่องของทักษะ ต้องอาศัยการปฏิบัติแบบย่ำคิด ย้ำทำจะเกิดผล ซึ่งและบ้านก็จะมีเทคนิคแตกต่างกันไป แต่ที่สำคัญต้องฝึกลูกให้มีความยับยั้งชั่งใจ รู้จักระงับความอยากได้อย่างมี ฝึกการคิดวิเคราะห์หาความสมเหตุสมผล 1.2.3) การเลียนแบบครูในการประหยัด(X_{12})มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีการเลียนแบบครูในการประหยัดมาก มีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนสามารถประพฤติปฏิบัติตามอย่างครูในเรื่องของการใช้เงินอย่างรู้คุณค่าของเงิน การรู้จักใช้เงินได้อย่างเหมาะสมกับเงินที่ตนเองได้รับ เพื่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุดทั้งต่อตนเอง และครอบครัว ได้แก่ ครูซื้อของที่มีประโยชน์ ไม่ใช่ซื้อของตามผู้อื่น หรือตามอย่างในสื่อโฆษณา และรู้จักจัดสรรเงินส่วนหนึ่งในการอดออม ดังที่ วิไล ตั้งสมจิตสมคิด (come.to : Online) กล่าวว่า ครูอาจารย์ มีบทบาทมากในการปลูกฝังค่านิยมเชิงจริยธรรม ปฏิบัติตัวเป็นตัวอย่างให้นักเรียนในเรื่องการรักษาสัญญาในด้านการประหยัด เด็กและเยาวชนจะเลียนแบบครูอาจารย์ โดยที่เด็กคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีสำหรับพวกเขาที่จะต้องปฏิบัติ 1.2.4) การเลียนแบบเพื่อนในการประหยัด (X_{11}) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีการเลียนแบบเพื่อน

ในการประหยัดมาก มีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนสามารถประพฤติปฏิบัติตามอย่างเพื่อนในเรื่องของการใช้เงินอย่างรู้คุณค่าของเงิน การรู้จักใช้เงินได้อย่างเหมาะสมกับเงินที่ตนเองได้รับ เพื่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุดทั้งต่อตนเองและครอบครัว ได้แก่ เพื่อนซื้อของที่มีประโยชน์ ไม่ซื้อของตามผู้อื่น หรือตามอย่างในสื่อโฆษณา และรู้จักจัดสรรเงินส่วนหนึ่งในการอดออม ดังที่ จิวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม (2527 : 112 – 113) กล่าวถึงเพื่อนของวัยรุ่นว่า เพื่อนช่วยให้วัยรุ่นลดความฟุ้งเฟ้อ การปรับตัวเพื่อให้พ้นจากความกังวลในปัญหาต่าง ๆ ทำให้วัยรุ่นหาทางออกด้วยการสร้างความฝันต่าง ๆ ที่ตนเห็นว่าต้องการความสุขและความสำเร็จ การปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ มีเพื่อนคุย ไม่มีเวลาว่างที่จะฟุ้งเฟ้อ และก็จะมีการใช้จ่ายที่น้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกรอนลันด์ (สุรัชย์ โกศิยะกุล.2526 : 106 ; อ้างอิงจาก Gronlund.1956) ที่ศึกษาการปรับตัวของวัยรุ่น ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่มีผลการเรียนดี เป็นกลุ่มวัยรุ่นที่สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ 1.2.5) การเลียนแบบสื่อในการประหยัด (X_{13}) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนมีการเลียนแบบสื่อในการประหยัดมาก มีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนสามารถประพฤติปฏิบัติตามอย่างสื่อในเรื่องของการใช้เงินอย่างรู้คุณค่าของเงิน การรู้จักใช้เงินได้อย่างเหมาะสมกับเงินที่ตนเองได้รับ เพื่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุดทั้งต่อตนเอง และครอบครัว จากการอ่านหนังสือ บทความ นิตยสาร การรับฟังรายการวิทยุ การรับชมรายการโทรทัศน์ และการรับชมภาพยนตร์ เกี่ยวกับการใช้เงินอย่างประหยัดในการซื้อเสื้อผ้า การซื้อโทรศัพท์ และการซื้อของใช้ส่วนตัว ดังที่ สาวิตรี สุตรา (2539 : 70)กล่าวว่า การเปิดรับสื่อจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการออม ทศนคติเกี่ยวกับการออม และพฤติกรรมกรรมการออมของประชาชน ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าสื่อเป็นส่วนหนึ่งที่น่าเสนอให้นักเรียนรู้จักการอดออมเงิน การใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดได้

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระ

นคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 4 (X_3) โดยพบว่าระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 4 (X_3) มีความสัมพันธ์ทางลบกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีการประหยัดน้อย ทั้งนี้ เพราะ นักเรียนชายในระดับนี้เริ่มเข้าสู่วัยรุ่นที่รักความสนุกสนาน ติดเพื่อน กลัวเพื่อนจะไม่ยอมรับเข้ากลุ่ม เพราะฉะนั้น การใช้จ่ายส่วนใหญ่ของนักเรียนชายในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ส่วนใหญ่ จะอยู่ในลักษณะการไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนฝูง การซื้อของตามอย่างกัน ซึ่งก่อให้เกิดความฟุ้งเฟ้อและไม่รู้จักการประหยัด นำเงินไปใช้จ่ายในทางที่ผิด ที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร มี 5 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 5 (X_2), สภาพครอบครัว : บิดามารดาอยู่ร่วมกัน(X_4), สภาพครอบครัว : บิดามารดาหย่าร้างกัน (X_5), สภาพครอบครัว : บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม(X_6) และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7) ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้ 3.1) ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 5 (X_2) ไม่มีความสัมพันธ์กับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนบางคน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีการประหยัดมาก ทั้งนี้ เพราะ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีความเข้าใจในเรื่องของการประหยัด รู้จักการเก็บออมเงิน ดูแลค่าใช้จ่ายของตนเอง ซึ่งอาจได้รับความดูแลเอาใจใส่จากทางบ้านในเรื่องของการประหยัดเป็นอย่างดี นักเรียนบางคน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีการประหยัดน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีรายได้ครอบครัวอยู่ในเกณฑ์ดี และต่างมีกลุ่มเพื่อนที่ชอบใช้เงินในการซื้อของ การไปเที่ยวสังสรรค์ 3.2) สภาพครอบครัว : บิดามารดาอยู่ร่วมกัน (X_4) ไม่มีความสัมพันธ์กับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนบางคนที่มีบิดามารดาอยู่ร่วมกัน มีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะบิดามารดามีความเอา

ใจใส่ต่อตัวนักเรียนในเรื่องของการใช้เงินอย่างประหยัด สอนให้รู้จักคุณค่าของเงิน รู้จักการวางแผนการใช้เงิน นักเรียนได้รับการฝึกจากครอบครัวในเรื่องการประหยัด การอดออมเงิน ได้รับความสุขจากครอบครัวอย่างเต็มที่ และได้รับการเอาใจใส่ดูแลเป็นอย่างดี นักเรียนบางคนที่มีบิดามารดาอยู่ร่วมกัน มีการประหยัดน้อย ทั้งนี้เพราะบิดามารดาบางครอบครัวอาจไม่ค่อยมีเวลาในการอบรมสั่งสอน และดูแลนักเรียนมากเท่าที่ควร หรือบางครอบครัวอาจมีการทะเลาะเบาะแว้งกันบ่อย ทำให้ครอบครัวไม่มีความสุข ได้แต่เพียงให้เงินกับนักเรียนโดยขาดการดูแลเอาใจใส่ในเรื่องการประหยัดจากครอบครัว 3.3) สภาพครอบครัว : บิดามารดาหย่าร้างกัน (X_5) ไม่มีความสัมพันธ์กับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่

4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนบางคน ที่มีบิดามารดาหย่าร้างกัน มีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนที่มีบิดาหรือมารดาหย่าร้างกัน อาจได้รับการดูแลเอาใจใส่และสั่งสอนอบรมในเรื่องของการประหยัด การใช้เงินอย่างคุ้มค่า บางครั้งบิดาหรือมารดาที่เลี้ยงดูนักเรียนต้องการที่จะเติมเต็มนักเรียนให้รู้สึกว่ามีทั้งพ่อและแม่ มีการเอาใจใส่ในเรื่องของการประหยัด ในเรื่องส่วนตัว และในเรื่องการเรียนเพิ่มมากยิ่งขึ้น นักเรียนบางคน ที่มีบิดามารดาหย่าร้างกัน มีการประหยัดน้อย ทั้งนี้เพราะ เมื่อนักเรียนบางคนมีบิดามารดาหย่าร้างกัน อาจทำให้บิดาหรือมารดาให้ความสำคัญและเอาใจใส่มากเกินไป เมื่อนักเรียนอยากได้สิ่งของอะไรก็จะตามใจ และบิดาหรือมารดาที่เลี้ยงดูอาจยังทำใจไม่ได้ที่ต้องเลิกหรือแยกทางกัน เพื่อจะเติมเต็มให้นักเรียนจึงตามใจทุกอย่าง เมื่ออยากได้อะไรก็จะให้เงินไปซื้อโดยไม่มี การซักถาม การอบรมในเรื่องของการประหยัด หรือบิดาหรือมารดาต้องรับภาระในการเลี้ยงดูจึงต้องทำงานอย่างมกเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว ทำให้ไม่มีเวลาอบรมเลี้ยงดูขาดการปลูกฝังการรู้จักคุณค่าของการใช้เงิน การประหยัด อดออม 3.4) สภาพครอบครัว : บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม (X_6) ไม่มีความสัมพันธ์กับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่

4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนบางคน ที่มาจากสภาพครอบครัวที่บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม มีการประหยัดมาก

ทั้งนี้เพราะ บิดาหรือมารดาเข้าใจถึงสถานภาพในครอบครัวของตนเองจึงมีการสอนให้นักเรียนนั้นรู้จักคุณค่าของการใช้เงิน รู้จักการอดออมเงิน รู้จักการประหยัดในการเลือกซื้อสินค้าอุปโภคและบริโภค พร้อมกับให้ความอบอุ่นกับนักเรียนมากขึ้นเพื่อชดเชยในส่วนที่ขาดหายไป นักเรียนบางคนที่มีสภาพครอบครัวที่บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม มีการประหยัดน้อย ทั้งนี้เพราะ บิดาหรือมารดานั้นต้องการชดเชยในส่วนที่ขาดหายไปให้กับนักเรียนจึงทุ่มเทกำลังร่างกายและแรงเงิน โดยการซื้อของให้นักเรียนทุกอย่างที่ต้องการ ไม่ค่อยมีเวลาอบรมเลี้ยงดู หรือบิดาหรือมารดาต้องแบกรับภาระในการเลี้ยงดูนักเรียนทำให้ต้องทำงานเพื่อหารายได้ให้เพิ่มมากขึ้น จึงขาดการเอาใจใส่นักเรียนในเรื่องส่วนตัว ในเรื่องการประหยัด การรู้จักคุณค่าของการใช้เงิน 3.5) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7) ไม่มีความสัมพันธ์กับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนบางคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนรู้จักในคุณค่าของการใช้เงิน รู้จักการประหยัดอดออม ทางครอบครัวของนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงนั้นได้รับการอบรมเลี้ยงดูในเรื่องของการประหยัดอดออมเงิน มาตั้งแต่รุ่นอดีตถ่ายทอดมาจนถึงรุ่นปัจจุบันให้รู้จักคุณค่าของเงิน การใช้จ่ายเงินเท่าที่จำเป็น มีการประหยัดอดออมเงินเพื่อส่งผลกระทบต่อยังลูกหลานในภายภาคหน้า ดังที่จรรยา สุวรรณทัต (2535 : 48-52) กล่าวถึงครอบครัวที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจไม่ขัดสน ย่อมนำมาซึ่งความสงบสุขของครอบครัว เกิดความกลมเกลียวสมัครสมานกัน ในครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับธีระประพฤติกิจ (Online) กล่าวว่า เศรษฐีที่มีฐานะร่ำรวยอยู่แล้ว เพราะทำงานหรือมีมรดกตกทอด ถ้ารักษาคุณธรรมไว้ด้วยการสอนลูกสอนหลานและตนเองให้ซื่อสัตย์สุจริต ขยัน ประหยัด อดออม ถ่อมตน อดทน อดกลั้น ไมโลภ ไมโกง เขาก็จะมีทรัพย์สิ้นเหลือและสิ้น จนได้ชื่อว่าเป็นผู้มีบารมี มีทรัพย์สิ้นมากมาย พอที่จะแผ่เมตตาบารมี แบ่งปันให้ผู้อื่นที่เดือดร้อน หรือแก่ประเทศชาติได้ นักเรียนบางคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีการประหยัดน้อย ทั้งนี้เพราะ ไม่รู้จักคุณค่าของการใช้เงิน มีการได้รับเงินจาก

ครอบครัวมามาก ก็จะใช้จ่ายโดยไม่รู้จักการอดออม ไม่รู้จักการประหยัดเงิน ไม่เห็นคุณค่าของการประหยัด ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นที่ อูปรมย์ (2532 : 263) ได้กล่าวว่า บิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจำนวนไม่น้อยที่เลี้ยงลูกแบบตามใจทุกอย่าง และปกป้องลูกเกินไป ทำให้เด็กขาดความเข้าใจในสิ่งที่ควรและไม่ควร

4. ปัจจัยที่ส่งต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ การเลียนแบบสื่อในการประหยัด (X_{13}), ความมีวินัย (X_9), การเลียนแบบเพื่อนในการประหยัด (X_{12}), ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7) และการเลียนแบบผู้ปกครองในการประหยัด (X_{11}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 5 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 26.50 ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้ 4.1) การเลียนแบบสื่อในการประหยัด (X_{13}) ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่หนึ่ง แสดงว่านักเรียนมีการเลียนแบบสื่อในการประหยัดมาก ทำให้มีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนสามารถประพฤติปฏิบัติตามอย่างสื่อในเรื่องของการใช้เงินอย่างรู้คุณค่าของเงิน การรู้จักใช้เงินได้อย่างเหมาะสมกับเงินที่ตนเองได้รับ เพื่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุดทั้งต่อตนเอง และครอบครัว จากการอ่านหนังสือ บทความ นิติสาร การรับฟังรายการวิทยุ การรับชมรายการโทรทัศน์ และการรับชมภาพยนตร์ เกี่ยวกับการใช้เงินอย่างประหยัดในการซื้อเสื้อผ้า การใช้โทรศัพท์ และการซื้อของใช้ส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับยูดี้ เทียร์ประสิทธิ์ (2536: 123) ได้กล่าวว่า วิทยุเป็นวิทยุแห่งการเรียนรู้ มีความพร้อมที่จะรับข่าวสารต่าง ๆ ทุกรูปแบบ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในสภาพสังคมปัจจุบัน และอิทธิพลของสื่อมวลชนจะครอบคลุมและเปลี่ยนแปลงเจตคติ ค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของวัยรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสาวิตรี สุตรา (2539 : 70)กล่าวถึง การเปิดรับ

สื่อจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความู้เกี่ยวกับการออมทัศนคติเกี่ยวกับการออม และพฤติกรรมการออมของประชาชน 4.2) ความมีวินัย (X_9) ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่สอง แสดงว่า นักเรียนที่มีวินัยมาก ทำให้มีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีความสามารถที่จะประพฤติปฏิบัติและควบคุมตนเองได้ตามข้อบังคับ ระเบียบแบบแผน และในด้านของการประหยัด การใช้เงินให้อยู่ในความพอดี เพื่อความสุขในชีวิตของตน และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับอุมาพร ตรังคสมบัติ (2542 : 28) ได้กล่าวว่า การสอนเด็กให้รู้จักควบคุมพฤติกรรมของตนเอง เมื่อยังเล็ก ผู้ใหญ่โดยเฉพาะพ่อแม่ จะต้องเป็นผู้ช่วยเด็กควบคุมพฤติกรรมของเขา และด้วยการอบรมอย่างเสมอต้นเสมอปลายตั้งแต่เด็ก เมื่อโตขึ้นเด็กจะควบคุมตนเองได้ในที่สุด และนั่นคือ เป้าหมายสูงสุดของการฝึกวินัย คือ การที่บุคคลจะดำรงตนอยู่ในความถูกต้อง รู้ด้วยตนเองว่าสิ่งใดควรทำ และสิ่งใดไม่ควรทำ มีความสามารถที่จะบังคับตนเอง และควบคุมตนเองได้ดี โดยไม่ต้องมีผู้อื่นหรือกฎเกณฑ์อื่นมาคอยควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับสุขใจ น้ำ ผุด (Online) กล่าวว่า การกำหนดเป้าหมายการเงินจะฝึกวินัยให้เด็กมีการใช้เงินอย่างเป็นระบบ และเมื่อเวลาผ่านไปเราจะสามารถสร้างทรัพย์สินบางอย่างขึ้นมาได้ หากการใช้เงินเป็นไปอย่างไม่มีเป้าหมาย เช่น ใช้เงินสะเปะสะปะไร้จุดหมายแล้ว เมื่อเวลาผ่านไปเราจะรู้สึกเสียดายว่าเงินตั้งมากมายที่จ่ายไปนั้นไม่ได้เกิดผล เกิดประโยชน์อะไรเป็นขึ้นเป็นอันเลย 4.3) การเลียนแบบเพื่อนในการประหยัด (X_{12}) ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่สาม แสดงว่านักเรียนที่มีการเลียนแบบเพื่อนในการประหยัดมาก ทำให้มีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะ การเลียนแบบเพื่อนในการประหยัด หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนประพฤติปฏิบัติตามอย่างเพื่อนในเรื่องของการใช้เงินอย่างรู้คุณค่าของเงิน การรู้จักใช้เงินได้อย่างเหมาะสมกับเงินที่ตนเองได้รับ เพื่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุดทั้งต่อตนเอง และครอบครัว ได้แก่ เพื่อน

ชื่อของที่มีประโยชน์ ไม่ใช่ชื่อของตามผู้อื่น หรือตามอย่างในสื่อโฆษณา และรู้จักจัดสรรเงินส่วนหนึ่งในการอดออม ดังที่ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม(2527 : 112 - 113) กล่าวถึงเพื่อนของวัยรุ่นว่า เพื่อนช่วยให้วัยรุ่นลดความฟุ้งเฟ้อ การปรับตัวเพื่อให้พ้นจากความกังวลในปัญหาต่าง ๆ ทำให้วัยรุ่นหาทางออกด้วยการสร้างความฝันต่าง ๆ ที่ตนเห็นว่าต้องการความสุขและความสำเร็จ การปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ มีเพื่อนคุย ไม่มีเวลาวางที่จะเฟ้อฝัน และก็จะมีการใช้จ่ายที่น้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกรอนลันด์ (สุรชัย โกติยะกุล.2526 ; อ้างอิงจาก Gronlund. 1956) ที่ศึกษาการปรับตัวของวัยรุ่น ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่มีผลการเรียนดี เป็นกลุ่มวัยรุ่นที่สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ 4.4) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7) ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่ดี แสดงว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ทำให้มีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะทางครอบครัวของนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงนั้นได้รับการอบรมเลี้ยงดูในเรื่องของการประหยัดอดออมเงิน มาตั้งแต่รุ่นอดีตถ่ายทอดมาจนถึงรุ่นปัจจุบันให้รู้จักคุณค่าของเงิน การใช้จ่ายเงินเท่าที่จำเป็น มีการประหยัดอดออมเงินเพื่อส่งผลต่อไปยังลูกหลานในภายภาคหน้า ดังที่จรรยา สุวรรณทัต (2535 : 48-52) กล่าวถึงครอบครัวที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจไม่ขัดสน ย่อมนำมาซึ่งความสงบสุขของครอบครัว เกิดความกลมเกลียวสมัครสมานกัน ครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับธีระ ประพฤติกิจ (Online) กล่าวว่า เศรษฐีที่มีฐานะร่ำรวยอยู่แล้ว เพราะทำงานหรือมีมรดกตกทอด ถ้ารักษาคุณธรรมไว้ด้วยการสอนลูกสอนหลานและตนเองให้ซื่อสัตย์สุจริต ขยัน ประหยัด อดออม ถ่อมตน อดทน อดกลั้น ไม่โลภ ไม่โกงเขา ก็จะมีทรัพย์สินเหลือและสิ้น จนได้ชื่อว่าเป็นผู้มีบารมี มีทรัพย์สินมากมาย พอที่จะแบ่งเมตตาบารมี แบ่งปันให้ผู้อื่นที่เดือดร้อน หรือแก่ประเทศชาติได้ 4.5) การเลียนแบบผู้ปกครองในการประหยัด (X_{10}) ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่ห้าซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย

แสดงว่านักเรียนมีการเลียนแบบผู้ปกครองในการประหยัดมาก ทำให้มีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนมีการประพฤติปฏิบัติตามแบบอย่างผู้ปกครองในเรื่องของการใช้เงินอย่างรู้คุณค่าของเงิน การรู้จักใช้เงินได้อย่างเหมาะสมกับเงินที่ตนเองได้รับ เพื่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุดทั้งต่อตนเอง และครอบครัว ดังนั้นการที่ผู้ปกครองเป็นแบบอย่างที่ดีงามและสำคัญในการปลูกฝังค่านิยมด้านการประหยัดที่ดี การใช้จ่ายอย่างรู้คุณค่าของเงิน และการประหยัดอดออม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพันคำ มีโพทอง (2533 : 109) กล่าวถึงนักเรียนที่มีปริมาณการได้รับการถ่ายทอดค่านิยมพื้นฐานจากผู้ปกครองสูง จะมีค่านิยมพื้นฐานทั้งด้านความรักชาติ ด้านการประหยัดอดออม ด้านการมีระเบียบวินัย ด้านความขยันหมั่นเพียร ด้านการพึ่งพาตนเอง สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการถ่ายทอดค่านิยมพื้นฐานจากผู้ปกครองในปริมาณต่ำ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร ครูผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์แนะแนว และผู้ปกครองได้ทราบข้อมูลเพื่อพิจารณา สามารถนำไปเป็นข้อมูลประกอบวางแผนพัฒนา หรือหาวิธีการในการส่งเสริมให้นักเรียนในโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร มีการประหยัด และเหมาะสม โดยนำปัจจัยที่ส่งผลการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ การเลียนแบบสื่อในการประหยัด, ความมีวินัย, การเลียนแบบเพื่อนในการประหยัด, ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และการเลียนแบบผู้ปกครองในการประหยัด ไปเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนพัฒนาการประหยัดของนักเรียน หรือหาวิธีการในการส่งเสริมให้นักเรียนในโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร มีการประหยัด และเหมาะสม ดังนี้

1. การเลียนแบบสื่อในการประหยัด ทั้งผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูผู้สอน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนมีการการเลียนแบบสื่อในการประหยัด ตั้งแต่เล็ก ๆ โดย นำสื่อที่มีการประหยัด หรือสื่อที่แสดงถึงการประหยัดมาสอนให้นักเรียนได้รู้และเข้าใจ

2. ความมีวินัย ทั้งผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูผู้สอน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนฝึกความมีวินัยตั้งแต่เล็ก ๆ ให้นักเรียนมีความพยายาม ในการเตรียมตัวนักเรียนสำหรับการดำเนินชีวิตในอนาคต เมื่อนักเรียนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ รู้จักใช้สิทธิเสรีภาพ และความรับผิดชอบอย่างถูกต้อง หากนักเรียนรักษาระเบียบวินัยดี เมื่อขณะศึกษาอยู่ในระเบียบย่อมมีผลหรือส่งผลตามไป เมื่อนักเรียนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในภายหน้า และดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

3. การเลียนแบบเพื่อนในการประหยัด ทั้งผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูผู้สอน ต้องมีความเข้าใจในตัวนักเรียน มีการปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักการประหยัด รู้จักการวางแผนการใช้จ่ายอย่างประหยัดร่วมกับเพื่อน มีการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมกันกับเพื่อนในเรื่องที่เกี่ยวกับการประหยัด มีการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการรู้คุณค่าของเงิน การปฏิบัติตนตามแบบอย่างที่ดีงามของเพื่อนในการประหยัด

4. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ทั้งผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูผู้สอน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใช้จ่ายให้เหมาะสมกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว มีน้อยใช้น้อย และมีมากก็รู้จักเก็บออม

5. การเลียนแบบผู้ปกครองในการประหยัด ทั้งผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูผู้สอน ควรมีการจัดกิจกรรม จัดนิทรรศการที่เกี่ยวกับการประหยัดเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง และนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในโรงเรียน พร้อมทั้งมีการสัมภาษณ์ผู้ปกครองในเรื่องของการรู้คุณค่าของเงิน การวางแผนการใช้จ่ายให้เกิดประโยชน์ การประหยัดอดออม เพื่อให้นักเรียนทราบถึงสิ่งที่ผู้ปกครองของตนเองนั้นได้ประพฤติปฏิบัติในเรื่องของการประหยัด และเป็นต้นแบบที่ดีให้นักเรียนได้ประพฤติปฏิบัติตาม เพื่อประโยชน์แก่ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน และสังคมต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการประหยัดของผู้เรียนในระดับอื่น ๆ เช่น ผู้เรียนช่วงชั้นที่ 3 ผู้เรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ และผู้เรียนระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการประหยัดของนักเรียน โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน และปัจจัยในส่วนอื่นๆ เช่น อาชีพของบิดามารดา เป็นต้นและศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการใช้จ่ายเงินของนักเรียน

3. ควรพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัด ได้แก่ การเลียนแบบสื่อในการประหยัด ความมีวินัย การเลียนแบบเพื่อนในการประหยัด และการเลียนแบบผู้ปกครองในการประหยัด โดยนำไปทำการทดลองเพื่อพัฒนาปัจจัยดังกล่าวซึ่งจะช่วยพัฒนาการประหยัด โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น การปรับพฤติกรรม กลุ่มสัมพันธ์ การใช้เทคนิคแม่แบบ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กษวรรณ ชจรเสรี. (2539). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบและพฤติกรรมการบริโภคในโลกยุคไร้พรมแดน.**
 รมัโทรทอง ปีที่ 5, ฉบับที่ 6 (เม.ย. – พ.ค. 2539) หน้า 8 – 11. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา สุวรรณทัต. (2535). **“แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในครอบครัว เพื่อเสริมสร้างเด็กและเยาวชน,”** ประมวลบทความ
วิชาการฉบับพิเศษ พ.ศ. 2525-2535. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร.
- จีระพรรณ นิลสภา. (2541). **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของผู้ปกครองและพฤติกรรมการดู
 โทรทัศน์กับพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยในเขตการศึกษา 6.** ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย).
 กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม. (2527). **พัฒนาयरุ่นและบทบาทครู.** กรุงเทพฯ : มิตรนราการพิมพ์.
- พันคำ มีโพทอง. (2533). **การศึกษาค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการของครู ผู้ปกครอง และนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัด
 สำนักงานประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น.** ปรินญาณินพนธ์ วท.ม. (วิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ :
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พฤดิพล นิยมพ้าว. (2547). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา
 พุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร.** สารนิพนธ์ กศ.ม.จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พระจรรย์วตร **“ประหยัด” สื่อสอนสิ่งลูกหลานไทย.** หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันพุธที่ 18 เมษายน พ.ศ.2544 หน้า 5.
- ภทราพันธ์ หุ่นรักวิทย์. (2545). **ผลของการใช้การเรียนรู้อแบบสตอรีไลน์ที่มีพฤติกรรมการประหยัดของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสาธิตสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร.** สารนิพนธ์
 กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ยุวดี เที่ยรประสิทธิ์. (2536). **เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาयरุ่น.** กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา
 การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัชรวิ ฐวธรรม. (2525). **ยุทธวิธีในการพิจารณาสร้างเสริมค่านิยม.** กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- วสันต์ ปูนผล. (2542). **การพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางไทรวิทยา
 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา**
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). **ค่าเฉลี่ยการแปลความหมาย : เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้.** ข่าวสาร การวิจัยศึกษา. 18
 (3) : 8 – 11.
- วิกนิกันต์. (2547). (ออนไลน์). **บอกลูกเรื่องคุณประหยัด.** สืบค้นเมื่อ 9 พฤษภาคม 2550. แหล่งที่มา
<http://brainbank.nesdb.go.th>.
- วิล ตั้งสมจิตสมคิด. (ออนไลน์). **ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมควรเป็นหน้าที่ใคร.** สืบค้นเมื่อ 18/พฤษภาคม/2550 จาก
<http://come.to/wilai>.

สาวิตรี สุตรา. (2539). การเปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมอารมณ์ของ ชาวชนบทในจังหวัดสุรินทร์.

วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. นิเทศศาสตร์ (นิเทศศาสตร์พัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สุขใจ น้ำผุด. (ออนไลน์). เด็ก : ควรปรับตัวเรื่องการเงินอย่างไรในยุค ไอ เอ็ม เอฟ. สืบค้นเมื่อ 12/พฤษภาคม/2550. แหล่งที่มา www.childthai.org.

สุรัชย์ โกศิยะกุล. (2526). การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการปรับตัวสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุรางค์ โค้วตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2542). จิตบำบัดและการให้คำปรึกษาครอบครัว. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Bandura, Albert. Jean E. Grusec and France L. Menlove. (1966, September). "Observational Learning as a Function of Symbolization and Incentive Set," *Child Development*.

Stinnett, Nicholas. (1985). "Strong Families," *Marriage and Family In a changing Society*. New York : Free Press.

Yamane, Taro. (1970). *Statistic : An Introductory Analysis*. New York : Harper and Row.